

VERSLAG VAN DE ANATOMISCHE DAG VAN DE NMV,
GEHOUDEN OP 14 FEBRUARI 1981 te AMSTERDAM.

Aanwezig: Bestuur: E. Gittenberger, J. van Aartsen, H. Menkhorst,
W. van Bruggen-Gorter, H. Hopman.
Leden: A. Aleven, M. Bakker, A. van Bruggen, H. Coomans, J. Eikenboom,
M. Fehr-de Wal, A. de Groot, M. Hemminga, L. Huneke-Konijn,
J. Joosse, C. Karnekamp, J. Kuiper, S. Keulen, D. van Krugten,
W. Maassen, L. Menkhorst-Reichardt, R. Modlenbeek, W. Neute-
boom, W. van Putten, T. Poker-Kraak, H. Raven, A. Rizzi, A.
Stiva, R. Thijssen, A. Visser, J. de Vries, T. de Winter.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen hartelijk welkom. Vervolgens vertelt hij over een uiterst merkwaardig land-
slakje, door de heer Menkhorst in Zuid-Spanje en Portugal ver-
zameld. Dit dier heeft een huisje met een uit Europa verder niet
bekende structuur van het periostracum en vertoont anatomisch een
bouw die eveneens nog onbekend is. In Basteria zal hieraan in de
toekomst nader aandacht worden besteed.

Zoals veel leden bekend zal zijn, werkt prof. Joosse met mede-
werkers al vele jaren aan de fysiologie van Lymnaea. Prof. Joosse
sneed deze keer het probleem van de groei bij Lymnaea aan. Wat
wordt onder groei verstaan en hoe valt deze te constateren? Op
welke manieren moeten de verschillende groeilijnen worden geïnter-
preteerd? Daarna vertelde hij iets over het onderzoek naar de
hartslag. Hier blijkt een hartjeshormoon bij betrokken te zijn,
dat uit slechts 4 aminozuren is opgebouwd. Dit hormoon is niet
specifiek voor Lymnaea, maar wordt zelfs aangetroffen in bijv.
tweekleppigen. Ook het zenuwstelsel blijkt van invloed te zijn
op de hartslag. Van de doctoraalstudent M. Hemminga horen we
iets over het glycogeenmetabolisme. In de zomer neemt de voorraad

glycogeen in Lymnaea toe en in de winter af. Dit proces wordt gereguleerd door hormonen. In de mantel worden voorraadcellen aangelegd. Ook hier blijkt het zenuwstelsel weer invloed te hebben op de hormoonregulatie. Tenslotte vertelt R. Thijssen iets over de voortplanting. In principe worden, zoals bijv. bij Patella veel eieren en veel spermiën in zee geloosd, waarbij het verlies zeer groot is. Geheel anders is het proces bij de inwendige bevruchting, waartoe een penis en een vagina tot ontwikkeling zijn gekomen. De volgende fase is het verschijnsel dat bij de eicel extra voedsel wordt afgezet, de zgn. voedingseieren. Dit zijn eieren die zich niet ontwikkelen en bij sommige soorten, zoals de wulk, door de uitkomende slakjes worden opgegeten. Broedzorg komt bij slakken slechts zelden voor, terwijl vivipariteit frequenter optreedt.

Na deze inleidingen kregen de leden weer alle gelegenheid om de theoretische achtergronden in praktijk te brengen. Hiervan werd door vele leden enthousiast gebruik gemaakt, zodat deze dag zeer vruchtbaar was.

H. Menkhorst,
secretaris.